

ва. Азъ, азъ нѣма вече да я вида повече нито заспала, нито пробудена.

МАНСФЕЛДЪ.

Хайде.

УДРИХЪ (гледа камъ Елиза съ волнение).

Азъ ща да са вѣрна пакъ, защото трѣба да земам писмото.

МАНСФЕЛДЪ.

По-добре ще да сторишъ, ако го земемъ сега.

УДРИХЪ.

Не, азъ ща да са вѣрна пакъ. Това е вѣрно.
Хайде! (Отиватъ.)

СЦЕНА ВТОРА.

ПОДЗЕМНА СТАЯ ПОДЪ РАЗВАЛИНТЕ НА МАНАСТИРЪТЪ СВ. СТЕФАНЪ. Нѣколко рѣда каменни столпи и една катедра допрена до стѣната срѣшо столиците. По-горе отъ катедрата са намира изрѣзано распятието христово полуурелефо въ стѣната. Множество факели, натягнати бѣ желѣзни халциди на стѣната, горатъ свѣтло. Въ стаята са намиратъ около 20 сѫзаклѣтника. Нѣколко маски сѣдатъ на столиците. Влизатъ нови сѫзаклѣтници, които мѫлчешкомъ зазематъ мястата си, като кажатъ по-напредъ паролътъ на човѣкътъ, който са намира при прагътъ съ гола сабя въ ръката. Влизатъ УДРИХЪ и МАНСФЕЛДЪ.

МАНСФЕЛДЪ.

Кои сѫ тие тримата съ бѣлите качулки, като твоята? Да не сѫ и тие начадници?